

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.580/2023/5.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Baranya Vármegyei Rendőr-főkapitányság (7622 Pécs, Vargha Damján utca 1.)
Az alperes képviselője:	dr. Katona-Győr Patrícia kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (6. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 9.K.700.715/2023/5. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a helység1 Rendőrkapitányság helység2 Alosztály1 állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesít szolgálatot, működési körzete városrész1 városrész. Az

alperes által kialakított körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete a felperes működési körzetén túl magában foglalta városrész2, városrész3, városrész4, városrész5, városrész6, városrész7 és városrész8 településrészek működési körzetét is. A felperes 2019. november 1. és 2020. szeptember 30. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) havonta átlagosan 12-13 szolgálatot teljesített, melyek során a körzeti megbízotti munkakör ellátása mellett rendszeresen látott el a körzeti megbízotti működési körzetén, illetőleg a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot, mozgóőri és egyéb szolgálati feladatot, az alperes által elismerten 66 esetben.

[2] A felperes a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátása miatt 2022. november 11. napján kelt szolgálati panaszában az illetményalap 75%-nak megfelelő megbízási díj és kamata megfizetését kérte 2019. november 1-től kezdődően. Szolgálati panaszának az állományilletékes parancsnok nem adott helyt, azt elbírálásra felterjesztette az alperes vezetőjéhez, aki a határozatszám1 számú határozatával a panaszt megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és védírat

[3] A felperes keresetében a perbeli időszakra 318.868 forint megbízási díj és annak 2020. április 16-tól számított késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetését kérte. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjára, (4)-(5) bekezdésére, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 10.§ (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35.§ (6) bekezdésére, továbbá a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú és Kf.VII.39.549/2021/4. számú ítéleteire alapította. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában kérte megállapítani, melyhez csatolta az általa készített kimutatást. Előadta, hogy az alperes a beosztása ellátása mellett, havi szinten, rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatokat végeztetett vele körzeti megbízotti működési körzetében, illetve azon kívül, melyért megbízási díjat nem fizetett. Álláspontja szerint a Körzeti Megbízotti Szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. pontja alapján a körzeti megbízottnak alapvetően a működési körzetében kell biztosítani feladatai ellátását, működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pontja alapján csak taxatív meghatározott esetekben, eseti jelleggel vonható el, amibe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, csak a saját működési körzetében, járőrrel közösen. A különleges jogrend is csak eseti jelleggel ad felhatalmazást a működési körzetéből történő elvonásra, amire esetében rendszeresen sor került, másrészt a különleges jogrend nem adott általános felhatalmazást arra, hogy bármilyen feladatra elvonják, kizárólag csak a különleges jogrenddel ténylegesen összefüggően kerülhet erre sor. A járőrszolgálat feltehető indokát abban jelölte meg, hogy az egyes járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki beosztások a szervezeti egységénél ideiglenesen megüresedtek, betöltetlenek voltak, vagy tartósan akadályozott személy helyettesítése vált szükségessé, ami véleménye szerint megalapozza megbízási díj iránti igényét.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában és összecszerúságában is vitatta. Utalt a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglalt indokokra, miszerint a felperes munkaköri leírásában és annak kiegészítésében rögzítette a

KMB Szabályzat szerinti feladatköröket, melyek számos ponton hasonlóságot mutatnak a járőr feladatokkal; a körzeti megbízotti és a járőrfeladatok átfedik egymást, párhuzamosak. A KMB Szabályzat 15. és 37. pontjára figyelemmel a felperes jogszerűen láthatott el járőri feladatokat a KMB Csoport működési körzetében, a különleges jogrend időszakában pedig eseti jelleggel elvonhatta működési körzetéből, melynek során a felperes nem végzett olyan és annyi többletfeladatot, ami a megbízási díjat megalapozná. Az összecszerűség körében azzal érvelt, hogy a felperes a járőrszolgálatot nem az eredeti beosztása mellett, hanem helyette látta el, ezért az eseti jelleggel elvégzett többletfeladat nem jelenthetett többletterhet.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság 318.868 forint megbízási díj és annak 2020. április 16. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint 15.943 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr3.) 2. mellékletére, valamint a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21. és 72/c. pontjaira alapította. Megállapította, hogy az alperes nem igazolta a perben, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt volna a szabályzat 21. pontja szerinti feltételeknek, erre tekintettel azok ellátása a felperes részéről többletfeladatnak minősült. A felperes ezen feladatait nem a saját működési körzetén belül, hanem azon kívül (a csoport működési körzetén belül vagy azon kívül) látta el. Rámutatott, hogy a körzeti megbízotti beosztás elsődleges célja a rendőrség állandó, közvetlen kapcsolatának kialakítása és fenntartása az állampolgárokkal, a települési önkormányzatokkal, a helyi lakossági, civil és gazdálkodó szervezetekkel, továbbá a rendőri jelenlét biztosítása. A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához, amit a felperes a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is ellátott. Az alperes a kinevezésben rögzített szolgálati beosztás keretein belül határozhatta meg a munkaköri feladatokat, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatának ellátását.

[6] Összességében megállapította, hogy a felperes tartósan, visszatérő jelleggel, minden hónapban látott el működési körzetén kívül, a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatokat, mely alapján annak ellentételezésére jogosult. A felperest a különleges jogrend időszakában történt feladatellátás vonatkozásában is megillette a megbízási díj, mivel önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre különleges jogrendet hirdettek ki, nem képezi kellő indokát, hogy a körzeti megbízottat azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő, márpedig a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a működési területén kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében. Mindezek a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozták. A megbízási díj mértékének meghatározása során értékelte, hogy a rendszeresen végzett egyéb tevékenysége miatt a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, így nem tartotta indokoltnak a jogszabályi minimum szerinti

megbízási díj alkalmazását, hanem annak közeli értékében, 75%-ban határozta meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát, valamennyi szempont összességében mérlegelésével.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, a BMr2. 2. számú mellékletét, a mérlegelési szempontok tekintetében a BMr2. 35.§ (6) bekezdését, a KMB Szabályzat 15., 72/c., 21. c) pontjait helytelenül értelmezte, azokból helytelen jogi következtetést vont le, az ítélet megalapozatlan. Álláspontja szerint a KMB szabályzat 15. pontja alapján a körzeti megbízotti csoport létrehozásával a felperes jogszerűen láthatott el a csoport működési körzetébe tartozó településeken akár járőrfeladatokat is, az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 72/c. pontját, mely pusztán technikai előírás az egymással határos körzetek tevékenységének összehangolására. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy a felperes rendszeresen látott el működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó feladatot, érvelése szerint a perbeli esetszám (11 hónap alatt 139 szolgálatból 66 eset) nem értelmezhető rendszeres feladatellátásnak és nem értékelendő többletfeladatként, nem alapozza meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultságot. A KMB szabályzat 21/c. pontja általános jelleggel lehetővé teszi, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott eseti jelleggel a működési körzetéből elvonásra kerüljön és nem határozza meg, hogy csak a különleges jogrenddel szorosan összefüggő feladatokat láthat el; másrészt a felperes nem végzett olyan és annyi többletfeladatot, ami megbízási díjra jogosít.

[8] A megbízási díj összegszerűsége körében fenntartotta azon álláspontját, hogy az eseti jelleggel elvégzett egyéb feladatok csekély számuk miatt sem jelenthettek többletterhet és nem nehezítették a körzeti megbízotti feladatok ellátását, így az elsőfokú bíróság által megállapított 75 %-os mértékű megbízási díj eltűzött; figyelemmel arra is, hogy az egyéb feladatokat lefedő beosztások (járőr, járőrvezető) a körzeti megbízotti beosztáshoz képest szélesebb szaktudást nem igényelnek, alacsonyabb besorolásúak. A körzeti megbízott és a járőr alapvetően rendészeti feladatokat lát el, a feladatok párhuzamosak, azonosak, átfedik egymást, ezért komoly többletterhet nem jelenthetett a felperesnek, ami a 75%-os mértékű megbízási díjat indokolná.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége megállapítását kérte. Hangsúlyozta, hogy számos pert indított e tárgykörben, és a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Hivatkozott a Kúria hasonló tényállás mellett hozott Kf.VII.39.549/2021/4. és Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéleteire. Kiemelte, hogy a körzeti megbízotti csoport működési körzete nem arra ad felhatalmazást az alperesnek, hogy azon belül bármilyen rendészeti feladatot ellásson a körzeti megbízott. A megbízási díj mértéke körében pedig nem hagyható figyelmen kívül, hogy a járőri és egyéb feladatok a felperes számára komoly többletterhet jelentettek, a körzeti megbízotti feladatok háttérbe szorultak; több különböző típusú feladatot látott el, melyek időben is jelentős terjedelműek voltak; a jelenlegi érték- és árviszonyok mellett a megbízási díj havi bruttó összege nem alkalmas egy jelentős többletfeladat kompenzálására.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[12] Az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést támadta.

[13] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[14] Az anyagi jogszabálysértéssel érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletében – helytállóan – azt tekintette a megbízási díjra alapot adó, beosztástól eltérő többletfeladatnak, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztása mellett látta el a járőri és egyéb szolgálati feladatokat huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, egyrészt a működési körzetében, másrészt azon és a KMB csoport működési körzetén kívül. A megbízási díjra jogosultság megítélésénél helyesen annak tulajdonított jelentőséget, hogy felperes a körzeti megbízotti szabályzat 21. pont alapján látta-e el a feladatait, a működési körzetéből nem eseti jelleggel, és nem a KMB szabályzatban meghatározott feladatokat ellátására kapott utasítást az alperestől.

[15] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés]. A perben nem volt vitatott, hogy a keresettel érintett időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint egyes napokon a beosztásához nem tartozó feladatokat

látott el többletfeladatként, és az alperes nem igazolta, hogy a felperest felmentette volna eredeti feladatai ellátása alól, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[16] A Kúria számos határozatában leszögezte, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Helyesen utalt az elsőfokú ítélet az e körben következetes bírói gyakorlatra, ami szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Kf.VII.45.117/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-1176). A fentiek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[17] A Kúria korábbi, szintén közzétett határozataiban (pl.: Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY K-KJ-2021-744, Kf.VII.45.155/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-785) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg. A Kúria követendő határozataiban (Kf.VII.45.155/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-785, Kf.VII.45.004/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-918) már állást foglalt – a Hszt. 44. § (1) bekezdés, 45. § (1) bekezdés és egyéb normák (az KMB Szabályzat és a Járőr- és Őrszolgálati szabályzat) alapján – a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége tekintetében, az alperes ettől eltérő jogi okfejtése nem fogadható el.

[18] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744, Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-1036, Kf.VII.45.006/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-917).

[19] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás, valamint alperesi nyilatkozat alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. Az elsőfokú bíróság továbbá ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a – beosztásába nem tartozó – járőr- és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő jelleggel, rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat alperes által hivatkozott pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. Az alperes által állított 66, a felperes beosztásához nem tartozó feladatellátás a perbeli időszakot jelentő 11 hónapban havi átlagban 6 alkalmat jelent, ami önmagában a feladatellátás visszatérő jellegére, rendszerességére utal. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti (kisebb mértékben csoport működési) körzeten kívül járőri és egyéb feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont c) alpontja alapján arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-929, Kf.VII.45.176/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-930).

[20] Az ítéltábla rámutat arra is, hogy a KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzeten kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körzeten kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[21] A KMB Szabályzat 15. pontja a körzeti megbízotti csoport létrehozásának lehetőségét azért írta elő, hogy a körzeti megbízotti feladatok ellátása, a folyamatos rendőri lefedettség az egyes csoportba beosztott körzeti megbízottak távolléte esetén is biztosított legyen, ugyanakkor a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott a csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra, csoport működési körzetében körzeti megbízotti feladatokat láthat el, járőrszolgálatot pedig csak saját működési körzetében járőrrel közösen végezhet. A KMB Szabályzat 15. és 24. pontjából nem következik olyan értelmezés, hogy a csoporttag működési körzete, annak külön rögzítése nélkül, kibővül a csoport összeadódott működési körzetére. A körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, függetlenül a csoport megalakításától, melyet alátámaszt a KMB Szabályzat 72. c) pontjában írt azon rendelkezés is, hogy a körzeti megbízotti csoport létrehozása esetén a csoport működési körzeteleírását olyan módon kell elkészíteni, hogy az a csoportba besorolt körzeti megbízottak működési körzetét elkülönítve tartalmazza. A fentiekre figyelemmel a közterületi szolgálat fogalmát - szemben a fellebbezésben foglaltakkal - nem értelmezte tévesen az elsőfokú bíróság, a felperes körzeti megbízotti beosztásától eltérő többletfeladat ellátásnak minősülnek alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően

teljesített rendszeres járőri feladatok felperes működési, akár csoport működési körzetén kívül, számos esetben nem is járőrrel, hanem másik körzeti megbízott párjával közösen.

[22] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérően, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták

[23] Az alperesi vitatásra figyelemmel a másodfokú bíróság vizsgálta az elsőfokú mérlegelési tevékenység jogszerűségét. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díj mértéke az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a Hszt.71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja a beosztásához tartozó eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összegű megbízási díjjal kompenzálja. A BMr2. 35. § (6) bekezdése alapján a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletter, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A Kúria számos döntésében kiemelte, hogy a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés az, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kfv.VII.37.780/2020/5.). A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni, valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár.

[24] Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, indokát adta a döntése alapját képező és általa mérlegelt szempontoknak. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a feladat ellátása rendszeresen és visszatérő jelleggel történt, melynek során a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak. Mindezekre tekintettel alappal állapította meg, hogy a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő keretek között a 75%-os mértékre irányuló kereseti igény a többletfeladatok gyakoriságára, jellegére tekintettel nem tekinthető eltúlzottnak, ezért az alperes a mérlegelés során figyelembe vett tények fennállását, a mérlegelés okszerűségét sikerrel cáfolni nem tudta, így az összecszerűség körében tévesen hivatkozott a BMr2. 35. § (6) bekezdésének sérelmére.

[25] Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő; úgyszintén az is, hogy a beosztása szerinti feladathoz hasonló feladatokat látott el többletként, vagy az egyébként a beosztásába tartozott-e vagy sem. Ugyancsak a jogalap körében értékelendő, hogy a felperes többletfeladatának ellátására eredeti feladatai alóli mentesítés nélkül került sor. Az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása is megbízási díjra jogosít, a jogalkotó nem a többletter, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz arra a beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. A másodfokú

bíróság ismételten kiemeli, hogy nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint IMr. 4. § (1) bekezdésére és 3. § (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg.

[28] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 19.132 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. július 10.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró